



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Ус 1/2019  
24.10.2019. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Звездане Лутовац и Божидара Вујичића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Управног суда и Вишег суда у Београду, по предлогу предлагача АА из ..., за одређивање привремене мере одлагања правног дејства одлука број ../. од 17.10.2016. године и број ../. од 02.12.2016. године Изборног већа ББ факултета Универзитета у Београду, у предмету одређивања привремене мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.10.2019. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Београду.

### Образложење

Управни суд је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Вишим судом у Београду, који се решењем Ппр-уз 9/17 од 15.11.2017. године огласио стварно ненадлежним за поступање по предлогу АА из ... за одређивање привремене мере одлагања правног дејства одлука број ../. од 17.10.2016. године и број ../. од 02.12.2016. године Изборног већа ББ факултета Универзитета у Београду, о неутврђивању предлога за избор наставника у звање и на радно место редовног професора и предмет уступио Управном суду, као стварно и месно надлежном.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 88/18), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је Виши суд у Београду, на основу одредбе члана 33. став 1, у вези са одредбом члана 23. Закона о заштити узбуњивача ("Службени гласник РС" 128/14) и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" број 101/2013).

Одредбом члана 23. Закона о заштити узбуњивача је, између осталог, прописано да узбуњивач према коме је предузета штетна радња у вези са узбуњивањем има право на судску заштиту (став 1), судска заштита се остварује подношењем тужбе за заштиту у вези са узбуњивањем надлежном суду, у року од шест месеци од дана сазнања за предузету штетну радњу, односно три године од дана када је штетна радња предузета (став 2), у поступку судске заштите надлежан је виши суд према месту предузимања штетне радње или према месту пребивалишта тужиоца.

Према одредби члана 26. истог закона, тужбом за заштиту у вези са узбуњивањем може се тражити: утврђење да је према узбуњивачу предузета штетна радња, забрана вршења и понављања штетне радње, уклањање последица штетне радње, накнада материјалне и нематеријалне штете и објављивање пресуде донете по тужби поднетој из разлога предвиђених у тач. 1) до 4) овог става у средствима јавног информисања о трошку туженог (став 1), а тужбом из става 1. овог члана не може се побијати законитост појединачног акта послодавца којим је решавано о правима, обавезама и одговорностима запосленог по основу рада (став 2).

Одредбом члана 27. Закона о заштити узбуњивача прописано је да у тужби за оцену законитости појединачног акта послодавца којим је решавано о правима, обавезама и одговорности узбуњивача по основу рада, по посебним прописима, узбуњивач може истаћи навод да појединачни акт послодавца представља штетну радњу у вези са узбуњивањем (став 1), навод из става 1. овог члана може се истаћи у тужби или на припремном рочишту, а после тога само ако подносилац навода учини вероватним да без своје кривице није могао да раније изнесе тај навод (став 2).

Одредбама члана 32. Закона о заштити узбуњивача је прописано да у поступку заштите у вези са узбуњивањем или у поступку из члана 27. овог закона суд који води поступак може одредити привремену меру у складу са законом којим се уређује извршење и обезбеђење (став 1), предлог за одређивање привремене мере може се поднети пре покретања судског поступка, за време трајања судског поступка као и по окончању судског поступка, све док извршење не буде спроведено (став 2), у току поступка суд може и по службеној дужности да одреди привремену меру (став 3).

Одредбом члана 33. став 1. истог закона прописано је да суд надлежан за поступање по тужби за заштиту у вези са узбуњивањем, надлежан је да одлучује и по предлогу за одређивање привремене мере који је поднет пре покретања судског поступка. Приликом одређивања привремене мере из става 1. овог члана суд ће одредити и рок у коме се мора поднети тужба пред надлежним судом водећи рачуна о роковима одређени посебним прописима за подношење тужбе (став 2).

Из списка произлази да је АА из ... Вишем суду у Београду, дана 02.03.2017. године поднео предлог за одређивање привремене мере, како је то у предлогу означено, пре подношења тужбе за заштиту у вези са узбуњивањем, на основу чл. 32-34. Закона о заштити узбуњивача којим је тражено одлагање правног дејства одлука Изборног већа ББ факултета Универзитета у Београду, број ../. од 17.10.2016. године и број ../. од 02.12.2016. године. У предлогу је, поред осталог, наведено да су према предлагачу, декан, продекан за финансије ББ факултета, и друга лица, предузели радње, ближе описане у предлогу, које су по мишљењу предлагача одмазда због радњи узбуњивања које је предлагач учинио, и да подносилац предлога у складу са чланом 33. став 2. Закона о заштити узбуњивача оставља суду да одреди рок у коме ће поднети тужбу за заштиту у вези са узбуњивањем, чији ће садржај бити прецизиран у складу са чланом 26. овог закона, као и да је против одлука чије одлагање предлогом тражи покренут спор.

Тужбу за оцену законитости наведених одлука Изборног већа ББ факултета Универзитета у Београду, број ../. од 17.10.2016. године и број ../. од 02.12.2016. године, која тужба је решењем Управног суда У 293/17 од 23.03.2017. године, одбачена, применом одредби члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, АА је поднео Управном суду, дана 08.01.2017. године, из разлога прописаних одредбом члана 24. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/2009). У тужби није истакнуто, у складу са одредбом члана 27. став 1. Закона о заштити узбуњивача, да одлуке против којих је тужба поднета, представљају штетне радње у вези са узбуњивањем.

Имајући у виду све наведено, цитиране одредбе Закона о заштити узбуњивача и да је у конкретном случају поднет предлог за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка по тужби за заштиту у вези са узбуњивањем, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари надлежан Виши суд у Београду, на основу одредбе члана 33. став 1, у вези са одредбом члана 23. Закона о заштити узбуњивача и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

**РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ**  
дана 24.10.2019. године, Ус 1/2019

Записничар,  
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,  
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић